

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2080/2018
28.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Илић адвокат из ..., против туженог „Kenda farben Balkan“ ДОО из Враћа, чији је пуномоћник Душанка Антић адвокат из ..., ради утврђења постојања радног односа и поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4462/17 од 18.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4462/17 од 18.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 607/17 од 19.09.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је постојање радног односа на неодређено време тужиоца на радном месту ... у ... код туженог, почев од 12.03.2013. године. Ставом другим изреке, поништено је као незаконито решење туженог број ... од 24.07.2013. године о престанку радног односа тужиоца и наложено туженом да врати тужиоца на рад, на послове и радне задатке радника или друго радно место у складу са стручном спремом у року од осам дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 187.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4462/17 од 18.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Враћу П1 607/17 од 19.09.2017. године у првом и другом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у трећем ставу изреке исте пресуде тако што је обавезан тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 152.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана није законски разлог за ревизију (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 01.09.2012. године засновао радни однос код туженог на одређено време, уговором о раду од истог датума, којим је уговорено да ће радни однос трајати до 31.08.2013. године, али и да може престати пре истека тог времена. Тужени је 18.03.2013. године уручио тужиоцу решење о отказу уговора о раду са 11.03.2013. године. Против тог решења тужилац није водио радни спор и наставио је да ради код туженог од 12.03.2013. године, све до 21.08.2013. године када му је радни однос престао на основу решења туженог од 24.07.2013. године. Тужилац је код Републичког фонда за пензијско и инвалдско осигурање био пријављен на обавезно социјално осигурање у континуитету од 01.09.2013. године до 21.08.2013. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужиоцу радни однос на одређено време престао 11.03.2013. године и да је од 12.03.2013. године наставио са радом без закљученог уговора о раду, због чега су испуњени услови да се применом члана 32. став 2. Закона о раду утврди да је засновао радни однос на неодређено време. Оценом изведених доказа тај суд је утврдио да је уговор о раду од 12.03.2013. године тужени сачинио након подношења тужбе - коришћењем и уметањем последње странице уговора о раду од 01.09.2012. године са потписима уговарача, како би онемогућио тужиоца да оствари своје право у складу са наведеном одредбом закона. Овакво чињенично утврђење првостепени суд образлаже одсуством поновне пријаве тужиоца на обавезно социјално осигурање од 12.03.2013. године, која је била нужна да је тада закључен нови уговор о раду, и изостанком чињенице да је такав уговор закључен у образложењу решења о отказу уговора о раду до 21.07.2013. године.

Следствено томе, првостепени суд је сматрао да је основан и тужбени захтев за поништај решења о престанку радног односа, са образложењем да радни однос тужиоца на неодређено време, заснован 12.03.2013. године, није могао престати из разлога наведеног у том решењу (због истека времена).

Другостепени суд је прихватио чињенични закључак нижестепеног суда да 12.03.2013. године није закључен нови уговор о раду на одређено време и правни закључак тог суда да је зато дошло до активирања правне фикције предвиђене чланом 32. став 2. Закона о раду о заснивању радног односа на неодређено време.

По становишту Врховног касационог суда, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 32. став 1. Закона о раду прописано је да се уговор о раду закључује у писаном облику, пре ступања запосленог на рад. Према ставу 2. истог члана, ако послодавац са запосленим не закључи уговор о раду у складу са ставом 1. тог члана, сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад.

Изјављеном ревизијом неосновано се оспорава правилност примене наведене одредбе на утврђено чињенично стање. Ревизијским наводима, подведеним под битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање у погледу битне чињенице да ли је између странака 12.03.2013. године закључен нови уговор о раду на одређено време. Према изричитој одредби члана 407. став 2. ЗПП, ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона који се у овом поступку није остварио. Но, и поред тога ревизијски наводи, по оцени Врховног касационог суда не доводе у сумњу чињеничноправни закључак нижестепених судова, да је радни однос тужиоца, заснован на одређено време уговором о раду од 01.09.2012. године престао 11.03.2013. године (на основу решења од 18.03.2013. године), да је тужилац од 12.03.2013. године наставио да ради код туженог и да уговор од 12.03.2013. године који је тужени доставио тада није потписао.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић